

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

תוכן

- א. אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק ... טמא 1
- ב. לעולם אל ישנה אדם מן המנהג.....2
- ג. כל מה שעשה אברהם למלאכי השרת בעצמו עשה הקדוש ברוך הוא לבניו בעצמו 3

דף פו.

א. אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק ... טמא

כבר התבאר במסכת נזיר דף סה: שאין שיער לבן¹ סימן טומאה עד שתקדים הבהרת את השיער הלבן שנאמר והיא הפכה שיער לבן שתהפוך אותו הבהרת, אבל אם קדם שיער לבן את הבהרת הרי היא כבהרת שאין בה סימן טומאה ויסגיר.

ספק שיער לבן² קדם ספק הבהרת קדמה הרי זו טמא, וטומאתו בספק. וי"א³ שאינו טמא אלא בבהרת כחצי גרים ואין בה כלום ונולדה בצדה בהרת

¹ רמב"ם שם פרק ב הלכה ו

² שם הלכה ט

³ אולם עיין מעשה רקח שם שהקשה דבפ' הפועלים אמרינן דהקב"ה אמר טהור ואיך נפסוק הדין היפך דהדין כן הוא כרבה בר נחמני דכן הוא האמת דבספק בהרת קדם לשער לבן טהור הוא משום דאוקי גברא אחזקתיה ומעיקרו טהור הוא, ולכך העמיד את הרמב"ם שספק טמא רק כשנתרע חזקתו דהיינו שנולד בו בהרת כחצי גרים ואין בה כלום ונולדה לה בהרת כחצי גרים ושוב נסתפק לנו אם השער קדם או תשלום הבהרת קדמה, אז יש לטמא ודאי כיון דאתרע חזקתיה. וזה מדוייק הדבר בדברי רבינו שהרי לעיל הל' ו' פסק דין קדמה בהרת לשער לבן או שער לבן קדם לבהרת ושם היה לו למימר דאם הוא ספק טמא שכן הוא לשון המשנה, אלא ודאי מדלא הזכירו שם אלא סמכו לדין בהרת כחצי גרים ש"מ דדוקא כזה הוא שטמא מהטעם האמור אבל בסתם פשיטא שהוא טהור כמאמר פיו יתברך לעד ועיין להר"ש והתוס' יום טוב ז"ל. וכן זכיתי ומצאתי להרב המבי"ט ז"ל בקרית ספר שכתב וז"ל ונראה דסבר הרב דהאי ספק קאי אהאי בבא דחצי גרים שנולד אח"כ ושתי שערות דקסברי רבנן דכיון שבא חצי גרים ראשון קודם השער סתמא דמילתא דכמו כן קדם חצי אחרון לשתי השערות אבל גרים שלם הבא עם השערות ואין ידוע איזה קדם מודו רבנן לר' יהושע דטהור דספק נגעים להקל מדפתח הכתוב תחילה בטהרה בדכתיב לטהרו או לממאו וכו' ע"כ לשון הזהב.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת בבא מציעא

כחצי גרים ובה שיער אחת וספק שיער קדם ספק בהרת קדמה, או בהרת כחצי גרים ובה שיער אחת ונולדה לה בהרת כחצי גרים ובה שיער אחת, וספק שיער קדם או בהרת קדמה, או בהרת כחצי גרים ובה שתי שערות ונולדה לה בהרת כחצי גרים ובה שיערה אחת או בהרת כחצי גרים ואין בה כלום ונולדה לה בהרת כחצי גרים ובה שתי שערות, וספק בהרת קדמה או שיער.

דף פו:

ב. לעולם אל ישנה אדם מן המנהג

דרך ברייתו⁴ של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר ריעיו וחביריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו⁵, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמוד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בהשך כדי שלא ילמוד ממעשיהם, הוא ששלמה אומר (משלי יג פסוק כ) הלוך הולך את חכמים וחכם יחכם ורעה כסילים ירוע.

וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך למקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים, ואם היו כל המדינות שהוא יודעם ושומע שמועתן נוהגים בדרך לא טובה כמו זמנינו, או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני הגייסות או מפני החולי ישב לבדו יחידי כענין שנאמר (איכה ג פסוק כב) יִשָּׁב בְּדַרְדַּר יָדָם, ואם היו רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישוב במדינה אלא אם כן נתערב עמהן ונוהג במנהגם הרע יצא למערות ולחוחים ולמדברות, ואל ינהיג עצמו בדרך חטאים כענין שנאמר (ירמיהו ט פסוק א) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים.

⁴ רמב"ם הלכות דעות פרק ו הלכה א

⁵ [א] כאנשי מדינתו. עיין ב"מ דף פ"ו ע"ב א"ר תנחום בר הנילאי לעולם אל ישנה אדם מן המנהג כו' וכן איתא במדרש רבה שמות פ' מ"ז, ועיין בכתובות דף י"ז ע"ב מכאן אמרו חכמים לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות כו', ובמס' דרך ארץ רבה פ"ו איתא לא ישמח אדם בין הבוכים ולא יבכה בין השמחים ולא ער בין הישנים כו' ולא עומד בין היושבים, כללו של דבר אל ישנה אדם דעתו מדעת חביריו ובנ"א, ובמס' ד"א זוטא פ"ז איתא לא יהא אדם ער בין הישנים כו' כללו של דבר אל ישנה אדם ממנהג הבריות עיין שם: שערי דעה שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת בבא מציעא

דברים⁶ שנתפשטו בישראל למנהג קבוע, גם אם אינם מהגמרא והפוסקים אלא מספרות המקובלים⁷, נאמר עליו לעולם אל ישנה אדם מן המנהג⁸.

ג. כל מה שעשה אברהם למלאכי השרת בעצמו עשה הקדוש ברוך הוא לבניו בעצמו

לעולם ישתדל אדם לקיים המצות בגופו וכל מצוה שאפשר לעשותה בגופו אף על פי שיכול לעשותה ע"י שליח טוב שיעשנה הוא בעצמו, שהרי במדה שאדם מודד בה מודדין לו, ואם עשה המצוה ע"י עצמו הקדוש ברוך הוא בעצמו משלם גמולו, ואם ע"י שליח הקדוש ברוך הוא משלם גמולו ע"י שליח.

⁶ שו"ת שלמת חיים עניינים שונים סימן נא

⁷ ועיי" שמי שיעשה הכל עפ"י ההלכה מהגמרא והפוסקים ולא ינהג כלל מה שהובא בשם הזוהר הקדוש והאר"י ז"ל מחמת שאין לנו עסק בנסתרות, אולי כל מה שכתבו בזה הוא רק אם הוא רוצה בכך אבל לא שיהא בזה שמץ חיוב. ומה שכתב המג"א (סי' כ"ה ס"ק כ') מיהו אם בעלי קבלה מחמירין יש להחמיר וכו' אולי הוא בדרך עצה טובה ולא מצד חיוב, והראיה שאין כופין ע"ז, וכעין זה האריך ב"חק יעקב" (סי' תפ"ט ס"ק י"א). והנה בסידור ריעב"ץ כתב (ע"י שו"ת שאילת יעב"ץ ח"א סי' קל"ד) שמתוך ספרי הקיצורים לא יפסוק אדם דין אפילו לעצמו, אחרי דאינו יודע היטב מעם הדבר, ע"כ. והוא משום דהרבה פעמים משתנה הדין לפי המעם, ולפי דברי קבלה למי שלא למד כל החכמה על בוריה אולי שייך ג"כ זה. ושמעתי שהגר"א ז"ע אמר שבדורות הללו קשה למצוא מי שיודע זה הנמשל, ורק האריז"ל ור' חיים ויטאל ידעו.

⁸ והוא מפני המחלוקת (פסחים נ' ע"ב ובסוגית הגמ' שם נ"א ע"ב) שזה איסור גדול עפ"י הגמרא והפוסקים (ע"י שמירת הלשון פרק ט"ו)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

וכבר התבאר במסכת קידושין דף מא. גם מצוה שיכול לעשותה⁹ על ידי שליח, מצוה¹⁰ שיעשנה הוא בעצמו, ואפילו הכנה למצוה¹¹, שמצוה בו¹² יותר מבשלוחו¹³.

י"א¹⁴ שמצוה בו יותר מבשלוחו די אם מסייע במקצת בעשיית המצוה. וי"א¹⁵ שמצוה שיעשה כל המצוה. לפיכך הבונה סוכה, אם אפשר יש לעשות כל הסכך בידו, כי הוא עיקר המצוה. ואם א"א לו מאיזה סיבה, לפחות יעשה מעט בידו והשאר יעשה על ידי

⁹ היי אדם ח"א כלל סה ז

¹⁰ אולם אם שלח שליח לא עבר איסור וחשיב מקיים המצוה. עיין ברכ"י אבע"ז לו דין ה
¹¹ כגון טחינת קמח למצות עיין רמ"א או"ח תנג ח "ואנשי מעשה רגילים לילך בעצמם אל מקום הרחיים לראות הם בעצמם לפחינת קמחיהם". ובמג"א שם יב שמצוה בו יותר מבשלוחו, וכן עיין בשו"ע ונו"כ שם תם בשמטעם זה הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה ומזרוז העוסקים בהם ומסייע בעריכתו, וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה. וביוסף אומץ ח"ב פרק גידול בנים יב כשיעשה מצוה אחת מן המצוות יעשה אותה בעצמו, כגון שיקשור הלולב בידו, וילמד בנו לעשות כך, שיהיו המצוות חביבין עליו. וכן מוכח מה"מ לו ב שאף שאין האשה מצווה על פרו ורבו מצוה שתיקדש היא בעצמה ולא על ידי שלוחה שמ"מ היא עושה מצוה שמסייעת לאיש שיקיים המצוה על ידה. אולם עיין בתוספת שבת רנ ב וז"ל "לפ"ד ראוי ליהדר בזה גם בסעודת מילה וחתונה וכיוצא בזה ולא מצינו זה בשום מקום, דשבת שאני דגדולה קדושתה ע"ש סי' ר"ה, וא"כ הבו דלא לוסף עלה, ודוקא בשבת דינא הכי וכדאמר רב נחמן (קט"א) אלו מיקלע רב אמי ורב אסי מי לא מכתפינא קמייהו, וזה לא שייך בשאר סעודת מצוה". ועיין מחזיק ברכה רנ ג, ועיין פ"ת יו"ד רסה טז שהביא מספר תולדות שבת שמצוה בו יותר מבשלוחו ראוי ליהדר גם בסעודת ברית מילה וחתונה. ומבניית סוכה אין ראיה שאפשר שהיא מצוה בעצמה כמו שהתבאר ריש מסכת סוכה עיין העמק – שאלה שאילתא קסט. וראה שו"ת בנין – שלמה סימן מג.

¹² ואפילו קריעה על מתו עדיף שיעשנה בעצמו, עיקרי הדר"ש יו"ד לו ג משו"ת בית יהודה בו וכן ביד אפרים באורים הלכות קריעה ב

¹³ רש"י פירש (קידושין מא, א ד"ה מצוה בו יותר מבשלוחו), דכי עסיק גופו במצות מקבל שכר מפי. ועיין ברמב"ם (בפ"ה"מ שם) שכתב, ד'התעסקות האדם במצוה בעצמו יותר שלם מאשר יטיל על זולתו, היינו, דיש מעלה מצד עצם צורת קיום המצוה אם מקיימה האדם עצמו ולא על ידי שליח (ואפשר, דלכך מקבל שכר מפי).

¹⁴ עיין במשנ"ב סימן תלב (סק"ח) דמצוה לסייע בבדיקת חמץ משום דמצוה בו יותר מבשלוחו, ובפמ"ג (שם א"א סק"ה) כתב, דהא דמצוה בו יותר מבשלוחו, די במה שעושה קצת מהמצוה, ואין צריך לעשות כולה, וכ"כ בא"א בוטשאטש רא ג, ושם א ותקפא א

¹⁵ בשו"ע הרב (תלב ס"ח) משמע שמדין מצוה בו יותר מבשלוחו, עדיף שיבדוק הכל בעצמו. ועיין בשו"ע הרב רנ (קו"א סק"ב) שכתב, דמצד מצות הכנת שבת שהוא מצוה שבגופו, סגי בהכנת דבר אחד, אך מצד הדין דעלמא דמצוה בו יותר מבשלוחו משמע דלא סגי בדבר אחד. ועיין במג"א (סי' תרעא סק"א) שהמדליק נר חנוכה בביתו, כשמזדמן לו איזה דבר נחוץ לאחר שהדליק אחד מהן, יוכל אחר להשלים בשבילו את הדלקת שאר הנרות (ועיין במג"א שצ"י לדברי הגמרא ביומא לא ע"ב קרצו ומרק אחר על ידו). אולם במשנ"ב (סקמ"ח) הביא מהגר"א דלכתחילה טוב יותר שיגמור בעצמו המצוה שהתחיל בה. ועיין בשערי תשובה שם (סק"ג) בשם המור וקציעה, דאינו בדין שעול מצות יהיה עליו כמשוי.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ג 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

שליח, ויאמר לו אתה שליח מצוה בעדי לעשות סכך זה לשם מצות סוכה¹⁶. וכן במילת בנו אם יוכל ימול הוא¹⁷, והמוהל המומחה יפרע.

ואם הוא יעשה המצוה לא יהיה מהודר כל כך, כגון הרוצה לכתוב לו ספר תורה ואין מכתבו מהודר, ואם ישכור סופר יהיה מהודר, יש להסתפק איזה עדיף¹⁸.

וכן יש להסתפק האם עדיף מצווה בו יותר מבשלוחו, או מצווה בזמנה, ונ"מ לבנות סוכה מיד ע"י אחרים, או שצריך להמתין לבנותה בעצמו¹⁹.

מצווה בו יותר מבשלוחו, שייך רק אם אינו מכבד דרך כבוד לאחר²⁰. ולכן נהגו לכבד תלמיד חכם או את אביו וחמיו בסנדקאות²¹.

אם צריך לבטל תלמוד תורה במצוות שבגופו מצוה בו יותר מבשלוחו, אך מצוות שאינם בגופו, כיון שיוכל לעשות על ידי אחרים, אין מבטלין התלמוד אפילו לזמן מועט²². לפיכך לא יפסיק באמצע התלמוד לילך לגמול חסד עם איזה אדם²³, במקום שאחר יוכל בשליחותו לעשות עמו הטובה ההיא.

¹⁶ כף החיים תרכה יא, ובקיצו"ע סי' קל"ד סעי' א' כותב שמצוה על כל אדם לעסוק בעצמו גם בעשיית הסוכה וגם בהנחת הסכך, והמטריח עצמו בעשיית הסוכה עד שמוזע תיקון הוא לחטא הידוע – אלף המגן סי' תרכ"ד סקט"ז בשם מועד לכל חי, ובשע"ת דסוכה מותר לפרנס לעשות אף בפני ג', ועיין בשו"ת שבט הקהתי ח"ב סי' ר"ח שמוכיח מכמה מקומות שהכוונה גם על דפנות הסוכה וגם הבאת הסכך בפרהסיא. אבל חטיבת העצים לצורך הסוכה אסורה לו בפרהסיא – דעת תורה סי' זה, וכ"ה בערוך לגר מכות ח' ע"א ו
¹⁷ בדרך פקודיך עשה ב חלק הדיבור אות ב כתב הא ודאי דמצוה בו יותר מבשלוחו (קידושין מא א) (כמו בכל המצוות), על כן האב שהוא מוהל בעצמו לא יספיק לו לחתוך הערלה בלבד ולכבד לאחר לפרוע כי מל ולא פרע כאילו לא מל. וזהו אם הוא יודע אך אם אינו יודע ודאי שלפחות יסייע ובלא"ה עיין בנודע ביהודה או"ח מהדו"ת כ"ב כתב, דאם אחר פורע אח"כ גם המילה היא חלק מהמצוה, ומ"ש 'כאילו לא מל' זה כשלא עשו פריעה כלל.

¹⁸ חיי אדם שם. ועיין ערוה"ש חו"מ רמג יג שאף דלכתחלה מצוה להפריש מן העיסה מ"מ מוטב לה להפריש בעצמה מלחם אפוי משתפריש שלוחה בעיסתה דמצוה בו יותר מבשלוחו.

¹⁹ עיין פמ"ג א"א סי' תרכ"ה ס"ק א'

²⁰ עיין גליון מהרש"א יו"ד ריש סי' ר"ס בשם התבואות שור, ועיין מחזיק ברכה יו"ד כח ט

²¹ בשו"ת דברי יוסף אירגאם (ס"ס כו) והסכים עמו מרן החיד"א בברכי יוסף (יו"ד סימן רסד). אמנם בספרו ראש דוד (פרשת פנחס) הביא דברי הכרתי ופילתי, שאם מכבדו דרך כבוד במצוה אסור להמנע מעשיית המצוה בעצמו, מה שאין כן דרך שליחות דבכל התורה כולה שלוחו של אדם כמותו. ועיין עוד בספר המקנה קידושין (כט א) ובשו"ת רב פעלים חלק ב' (סימן לה). וראה בכל זה בשו"ת יביע אומר חלק ד' (דף צה ע"ב). חלק אורח חיים סימן כג אות יג). ועיין עוד בילקוט יוסף שבת כרך א' (עמוד סח) ובשובע שמחות ב פרק ט ג
²² שער הציון רנ ט ועיי"ש אפילו במצוות שבגופו אפשר שאין מבטלין תלמוד תורה מלבד מצות עונג שבת דחמירא וצ"ע. ויש להביא ראיה ממש"כ ביוסף אומץ ח"ב סדר לימוד בנים קטנים שאם האב חכם בתורה, טוב יותר שישכור להם מלמד משלמוד הוא עצמו עימהם בעודם קטנים, שלימוד ההוא מבטלו מלימודו הגדול והחשוב

²³ בעיקר הדבר אם שייך מצוה בו יותר מבשלוחו בגמילות חסדים, ועיין באחיעזר (חלק אבהע"ו סכ"ח סט"ז) שכתב, לא מצוינו מצוה בו מבשלוחו במצוה של גמילות חסדים. אמנם באהבת חסד (ח"ב פי"ד) מבואר, שגם בגמילות חסד נאמר דמצוה בו יותר מבשלוחו.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

וכשיש חלול כבודו ישלח שליח ומצוה בשלוחו ולא בו²⁴.

אם צריך לקיים קיים מצוה אחרת²⁵, עדיף שישלח שליח עבור המצוה הראשונה, כדי שיוכל לקיים שניהם בזמנם²⁶. לפיכך המתפלל ערבית בביתו ביחידות בליל בדיקת חמץ, יתן לאחר לבדוק והוא יתפלל שע"ז יקיים שניהם בזמנם²⁷.

אכן אם הוא רגיל להתפלל לעולם ביחיד, י"א שיבדוק תחלה שמצוה בו יותר מבשלוחו²⁸. ומכיון שרגיל בכך אין חוששים כ"כ שמא ישכח. וי"א²⁹ שלעולם יתפלל תחלה דתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם³⁰.

וי"א³¹ שברכה שהיא מצוה³² כגון קידוש, עדיף שיאמר בעצמו, דעונה עדיף משומע³³. וי"א³⁴ שעדיף שייצא מאחרים, ששומע כעונה בעצמו ממש. וברוב עם הדרת מלך. וכן

²⁴ שיש חילול כבודו, גדול כבוד הבריות דוחה לא תעשה בדברנו, ושב ואל תעשה אף בדבר תורה. וכבר הארכנו בפרט הזה במקום אחר (שושנת העמקים כלל ו; סימן יג משבצות זהב אות ה, ואשל אברהם אות ח), אין עת האסוף פה. פמ"ג א"א רנ ב

²⁵ ברורה סימן תלא ס"ק ח

²⁶ ונ"מ לכאורה גם במוצאי כיפור שחל בערב שבת, או סוכות שחל בשבת ולא הספיק לבנות עד ערב שבת האם עדיף שיתעסק בצרכי שבת שתדיר ואינו תדיר קודם (עיין בה"ח תרכד לה) וישלח שליח לבנות הסוכה, או שיעסוק מעט בשניהם, (שלדעת המ"ב תלב לעיל די בזה מדין מצוה בו) או שיכין צרכי שבת ואז יבנה הסוכה.

²⁷ ואם אין אחר יתפלל תחלה.

²⁸ ועדיף מתדיר ושאינו תדיר.

²⁹ דעת החק יעקב

³⁰ משמע מדבריו דעדיף זריזין מקדימין ממצוה בו יותר מבשלוחו דאי לאו הכי הוי ליה לבדוק ולהתפלל אח"כ אמנם אפשר דבבדיקת חמץ כיון שעיקר זמנו הוא מן הדין בתהילת הלילה הכא עדיף ועוד דחייש שמא ישכח אמנם לכאורה יכל לבדוק קודם אמנם תדיר ושאינו תדיר וכו' וצ"ע ולכאורה גם ברגיל לעולם להתפלל ביחידות לכאורה עדיף שיתן לאחר משום תדיר וזריזין וא"כ מוכח דעדיפא מצוה בו מתדיר וצ"ע. מ"ב שם

³¹ א"ר א"ה רעג ט

³² לאפוקי ברכת המצוות כגון ציצית שברוב עם עדיף ואחד מברך ומוציא. א"ר שם. ולפ"ז צ"ע מש"כ פמ"ג מש"ז סוסי ר"צ לענין השלמת מאה ברכות דטוב יותר לברך בעצמו משישמע מאחר הרי בזה גם בא"ר מודה,

³³ עיין דעת תורה רעג ד הביא מראשונים ואחרונים שעונה עדיף משומע

³⁴ תו"ש רעג י. ושאגת אריה סי' ו', ערוה"ש רעג ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

עיקר³⁵. וי"א³⁶ שאם מקיימים המצוה יחד³⁷ עדיף ברוב עם אחד יוציא את כולם, אך אם כל אחד מקיים בעצמו עדיף שכל אחד יברך לעצמו. אולם המנהג שבדברים שאין בהם קביעות, כברכות הנהנין, או ברכות קצרות שאין מקיימים המצוה יחד, אין מוציאים אחרים, משום שאין הכל בקיאות להתכוין לצאת ולהוציא³⁸.

³⁵ מ"ב רי"ג סק"ג לגבי ברכת הנהנין, ושם י"ז בשם גדולי הפוסקים לגבי ברכת המצוות שהרי הוא כמברך בעצמו, וסי' רח"צ סקל"ז

³⁶ עיין שו"ע הרב רי"ג ו' שחילק בין ברכת המצוות לנהנין ובין מקיימים מצוה יחד או שכל אחד מקיים בעצמו, ומשמע שם שאף ברכת המצוות מצוה בו יותר מבשלוחו וז"ל ראוי יותר שיקיים כל אחד ואחד בעצמו מצות הברכה משיקיימנה ע"י שליח שכיון שכל אחד חייב בברכה זו לעצמו הרי זה ריבוי ברכות הצריכות ... בברכות המצוות כשכולם מקיימים המצוה ביחד כגון שמיעת קול שופר או מגילה מצוה שאחד מברך לכולם בין התוקע או הקורא בין אחד מן השומעים וכן אם יושבים בסוכה אחת. אבל אם רצו לקיים כל אחד המצוה בפני עצמו ולברך לעצמן הרשות בידם כגון שיקרא כל אחד המגילה לעצמו אם אין שם עשרה או שיתקע לעצמו ומכל מקום טוב שיקרא אחד לכולם לקיים ברב עם הדרת מלך אף על פי שאין חיוב בדבר שאין לחייב אדם שיקיים המצוה המוטלת עליו ע"י שליח כשיכול לקיימה בעצמו וכן בקידוש והבדלה וכל כיוצא בהן

³⁷ ועיין מ"ב רי"ג יז משמע קצת כדבריו וז"ל כתבו הפוסקים אם כמה אנשים עושים מצוה אחת מצוה לכתחלה שאחד יברך לכולם דברוב עם הדרת מלך

³⁸ מ"ב ח יג רי"ג יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

